

основні і другорядні, за структурою – прості і складні, за часом дії – постійні і тимчасові.

Основними чинниками, що зумовлюють погіршення фінансової незалежності підприємств, є недотримання «золотого правила фінансування» діяльності підприємства, зростання обсягів позикового капіталу в усіх формах на підприємстві, нарощування кредиторської заборгованості, зростання вартості банківських кредитів, наявність заставного капіталу тощо [5, с. 114].

Макрофінансова стабілізація є головним чинником створення сприятливого економічного середовища, в якому підприємства отримують можливість нарощування обсягів виробництва та інтенсивного генерування власних фінансових ресурсів [6, с. 14].

Інформаційні джерела:

1. Базилінська О.Я. Фінансовий аналіз: теорія та практика. Центр учбової літератури, 2009. 328 с.
2. Деева Н.М., Дедіков О.І. Фінансовий аналіз. Центр учбової літератури, 2007. 328 с.
3. Кремень В.М., Щепетков С.Я. Оцінювання фінансової стійкості підприємства. Актуальні проблеми економіки. 2011. № 1 (115). С. 107-115.
4. Цал-Цалко Ю.С. Фінансовий аналіз. Центр учбової літератури, 2008. 566 с.
5. Кузьмін О.Є., Мельник О.Г. Нормативно-критеріальне забезпечення діагностики фінансового стану підприємства. Фінанси України. 2010. № 8. С. 105-114.
6. Наумова Л.Ю. Фінансова стійкість підприємств та її забезпечення в трансформаційній економіці України. Автореферат дис. на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук. Спеціальність 08.00.08. Гроші, фінанси і кредит. 2008. 19 с.

ПОНЯТТЯ ГРОШОВОГО ПОТОКУ КОРПОРАЦІЇ ТА ХАРАКТЕРИСТИКА ЙОГО ВИДІВ

Гладкіна А.І., здоб. ОС «бакалавр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **В.С. Міщенко**

Державний біотехнологічний університет

У сучасних умовах розвитку економіки України управління грошовими потоками суб'єктів господарювання є важливою складовою фінансового планування. Питання ефективності управління грошовими потоками підприємства є доволі актуальним, оскільки величина цих потоків свідчить про стан самого підприємства, основою для його самофінансування та впливає на платоспроможність і ліквідність.

Фінансово-господарська діяльність підприємств нерозривно пов'язана з рухом грошових коштів, в результаті якого формуються вхідні і вихідні грошові потоки. У зв'язку з цим особливого значення набуває поняття «грошовий потік», яке привертає увагу багатьох практиків і науковців. Важливість дослідження проблеми формування грошових потоків

обумовлюється тим, що вони обслуговують господарську діяльність в усіх її напрямках [1].

Позитивно оцінюючи напрацювання науковців, необхідно зазначити, що широкі дослідження даного питання спричинили наявність великої кількості точок зору, які ускладнюють розуміння поняття грошових потоків, тому потребують критичної оцінки та узагальнення.

Тому в Україні на сьогодні при визначенні грошових потоків слід керуватися НПСБО 1, де під грошовими потоками розуміють різницю між отриманими й виплаченими підприємством коштами за визначений термін, тобто як суму надлишку (нестачі) грошових ресурсів [2].

Розкриття сутності поняття грошового потоку потребує визначення класифікаційних ознак з метою встановлення напрямів управління ними у процесі поточної діяльності підприємства.

Виокремлюють чотири основні класифікаційні ознаки грошових потоків:

1. Для визначення структури грошового потоку і джерел його формування в розрізі видів діяльності використовують таку класифікацію:

- грошовий потік від операційної діяльності;
- грошовий потік від фінансової діяльності;
- грошовий потік від інвестиційної діяльності;

2. За масштабом обслуговування господарського процесу розрізняють:

грошовий потік по підприємству в цілому – найбільш агрегований вид грошового потоку, який акумулює всі види грошових потоків, що обслуговують господарський процес підприємства в цілому; грошовий потік за окремими видами господарської діяльності підприємства;

3. За рівнем достатності обсягу розрізняють:

- надлишковий грошовий потік – грошовий потік, при якому надходження коштів суттєво перевищують реальну потребу підприємства в цілеспрямованому їх витрачання;

- дефіцитний грошовий потік – такий грошовий потік, при якому надходження коштів значно нижчі за потреби підприємства в них.

4. За напрямом руху грошових коштів виділяють:

- позитивний грошовий потік, котрий характеризує сукупність надходжень грошових коштів на підприємство від усіх видів господарських операцій;

- негативний грошовий потік, який характеризує сукупність виплат грошових коштів підприємством у процесі здійснення його виробничо-господарської діяльності [3; 4].

Таким чином, грошові потоки є багатоплановою економічною категорією, що включає в себе різні його види. Розглянута класифікація дозволяє цілеспрямовано здійснювати аналіз і планування грошових потоків різних видів грошових потоків на підприємстві та потребує розкриття існуючих методичних підходів з метою їх аналізу й управління ними.

Інвестори та кредитори корпорацій за допомогою аналізу руху грошових потоків на підставі звіту про рух грошових коштів за період мають можливість визначити, чи компанія може виконувати свої фінансові зобов'язання, а

керівники – здійснювати поточне фінансове планування та реалізацію виробничої, фінансової та інвестиційної політики [3, с. 108].

За результатами аналізу руху грошових потоків корпорації можна визначити: з яких джерел та у якому обсязі надходять кошти; напрями витрачання грошових ресурсів; здатність корпорації забезпечити перевищення надходжень над виплатами; здатність виконати поточні фінансові зобов'язання; чи достатнім є обсяг отриманого прибутку для задоволення потреб у грошах; причини різниці між обсягом прибутку та вільних коштів; здатність корпорації здійснювати інвестиційну діяльність за рахунок власних коштів.

Таким чином, аналіз грошових потоків підприємства дозволяє робити цілком обґрунтовані прогнози на перспективу, здійснювати розрахунок потоку у наступних періодах, приймати оперативні управлінські рішення у поточному періоді, коригувати рух грошових потоків на підприємстві на підставі відхилень факту від плану.

Інформаційні джерела:

1. Бланк І.А. Фінансовий менеджмент: Навчальний курс. / перероб. та дод. К.: Ніка - Центр. 2004. 528 с.
2. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 № 73. [Електронний ресурс]. Режим доступу: www.nau.kiev.ua.
3. Бочаров В.В., Леонтьев В.Е. Корпоративні фінанси: навч. посібник. СПб, 2004. 592 с.
4. Бутинець Ф.Ф. Економічний аналіз: навч. посібник / Ф.Ф. Бутинець. – Житомир: ПП «Рута». 2004. 735 с.

ВИБІР ПІДХОДУ ДО ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ

Гриценко М.Ю., здоб. ОС «бакалавр»

Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. **А.І. Литвинов**

Державний біотехнологічний університет

Існують різні способи оцінки ефективності управління активами. Найбільш явним підходом до оцінки ефективності управління активами є використання для цього фінансових показників. Доцільність їх використання виходить із припущення про те, що чим краще управління, тим ефективність використання активів буде вищою. У значній кількості випадків це дійсно так. І підхід до оцінки якості активів за фінансовими показниками буде працювати. Проте, ефективність використання активів в ряді випадків може зменшуватись. А цілі, які стоять перед підприємством, при цьому будуть досягнуті. Наприклад, таке може трапитись тоді, коли головною метою для підприємства є охоплення максимальної ринкової частки. Це потребує збільшення витрат на маркетинг і рекламу. А також, інших витрат, пов'язаних із просуванням